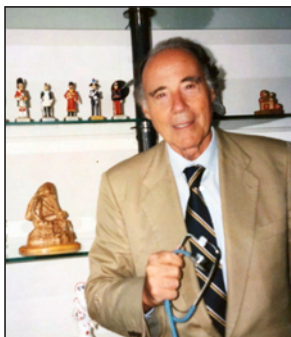

Juan Brotóns Gimeno (1924-2019)

El passat 28 de setembre va morir a Barcelona, als 94 anys, el doctor Juan Brotóns Gimeno, pediatre i membre de la Societat Catalana de Pediatria, envoltat de la seva gran i nombrosa família Brotóns-Cuixart, entre els quals figuren els seus fills Joan i Valentín (també pediatres), Berta, Carlos i Daniel

(metges tots tres), els seus dinou nets i els seus dos besnets.

El doctor Brotóns va ser una gran persona que sempre va mostrar singular empatia amb els infants i les seves famílies, i un excel·lent pediatre de capçalera (o metge de nens, segons s'indica en la seva esquela), amb un brillant sentit clínic, molt important sempre, però encara més en les primeres dècades del seu exercici professional, quan les proves complementàries disponibles eren molt limitades. En la seva actuació clínica va tenir cura sempre de la relació amb l'infant i el tracte amb els pares, premisses fonamentals per aconseguir una pediatria d'excel·lència, com la que ell va cultivar.

Encara que ja feia temps que no coincidí ni parlava amb ell –l'última vegada va ser l'any 2015, en el funeral del seu nebot, el doctor Paulino Castells Cuixart, membre molt destacat de la nostra Societat–, el recordava sovint quan ens enviava a mi i a la meua esposa –la doctora Magda Campins, que li professava gran afecte i admiració des de la seva època d'estudiant de medicina, pels ensenyaments que impartia en la seva consulta dels dimarts a la tarda– cartes i articles escrits per ell sobre aspectes de la pediatria social o relacionats amb les vacunes i les malalties infeccioses que prevenien, les quals ell havia diagnosticat i tractat tantes vegades. També em recordava d'ell, i me'n recordaré sempre, quan baixava pel carrer Balmes i arribava

a Travessera de Gràcia, en veure la casa on vivia i va tenir el seu despatx professional durant tants anys.

A més, Juan Brotóns va ser un metge amb una gran formació humanística, profund aficionat i bon coneixedor de la música –durant la cerimònia de comiat es van interpretar diversos fragments de la Cinquena Simfonia de Ludwig van Beethoven, tal com ell havia deixat escrit–. Va ser també autor de nombrosos llibres (El pediatra conductor de juventudes, Apuntes de puericultura, El niño en la URSS, El pediatra de nuestros días, Mi segundo viaje pediátrico al continente americano, Neo-puericultura: hacia una nueva Pediatría y Puericultura, Difteria maligna, Educación sexual de la pubertad i Oración apasionada por la muerte de mi madre), articles i cartes en la premsa escrita, que sempre tenien un gran sentit social i de preocupació per la salut infantil en el sentit més ampli de la paraula: un estat de complet benestar físic, mental i social, i no tan sols l'absència d'afeccions o malalties.

Finalment, vull ressenyar algunes frases de diferents persones, extretes del llibre de condolences i d'altres escrits, que reflecteixen molt millor que les meves lletres qui era i com era Juan Brotóns, per haver-hi tingut una relació molt més intensa i pròxima: «Gràcies per salvar-li la vida a la meua filla que ja té 50 anys», «Gràcies per deixar-nos a tots el llegat d'amor a la professió», «Va ser el meu benvolgut pediatre i gràcies al seu exemple sóc pediatre jo també», «Quant afecte em va donar sempre, va ser el pediatre de tota la vida del meu marit i el dels meus fills», «Quan entraves a la seva consulta ja sabia què tenien els nens». Aquest era el doctor Brotóns, i així ho veien els seus pacients.

Ens ha deixat una gran persona i un pediatre excel·lent, que per sobre de tot va estimar la seva família, la infància i la pediatria. Gràcies, doctor Brotóns.

Ferran A. Moraga-Llop

Expresident de la Societat Catalana de Pediatria